

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – Transportes Jordi Besora, SL mot Generalitat de Catalunya

(Mål C-82/12) ⁽¹⁾

(Indirekt beskattning — Punktskatter — Direktiv 92/12/EEG — Artikel 3.2 — Mineraloljor — Skatt på detaljhandelsförsäljning — Begreppet ”särskilt ändamål” — Överföring av befogenheter till de autonoma regionerna — Finansiering — På förhand bestämd användning — Utgifter på områdena hälso- och sjukvård och miljö)

(2014/C 112/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Transportes Jordi Besora, SL

Motpart: Generalitat de Catalunya

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Tolkning av artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1) – Mineraloljor – Punktskatt på detaljhandel med vissa mineraloljor – Andra indirekta skatter, än punktskatt, med särskilda ändamål – Skatt genom vilken eftersträvas ett mål som kan uppnås genom en annan harmoniserad skatt – Skatt som fastställts samtidigt med att vissa befogenheter överförs till de autonoma regionerna i syfte att delvis täcka de kostnader som de överförda befogenheterna ger upphov till – Rent budgetmässigt ändamål

Domslut

Artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ska tolkas så, att den är till hinder för nationell lagstiftning genom vilken införs en skatt på detaljhandelsförsäljning av mineraloljor, såsom den skatt på försäljning av vissa mineraloljor (Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos) som är aktuell i det nationella målet. En sådan skatt – som ska finansiera de territoriella enheternas utövande av sina befogenheter på områdena för hälso- och sjukvård och miljö – kan nämligen inte anses ha ett särskilt ändamål i den mening som avses i nämnda artikel, eftersom den inte i sig syftar till att säkerställa skyddet för hälsan och miljön.

⁽¹⁾ EUT C 138, 12.5.2012

Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 februari 2014 – Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, tidigare Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl mot Europeiska kommissionen

(Mål C-132/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som beviljats allmännyttiga bostadsbolag — Beslut om förenlighet — Nationella myndigheters åtaganden för att följa unionsrätten — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Talan om ogiltigförklaring — Sakprövningsförutsättningar — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talerätt — Stödmottagare som berörs personligen och direkt — Begreppet ”sluten krets”)

(2014/C 112/04)

Rättegångsspråk: nederländska